

СТЕИТ ФЛОРІДА, почувши про плян Уряду переселити бодай 5,000 найвищих вітківців до Пуерто Ріко був задоволений таким потягненням центрального Уряду. Тепер ситуація дещо міняється, бо федеральний суддя видав у середу, 8-го жовтня заряження припинити всякі будови, які були призначені для кубинських і гаїтських вітківців. Суддя Хуан Р. Торрелла заявив, що таке велике скупчення вітківців в одному місці становитиме загрозу для здоров'я не тільки для привезених, але також для автохтонного населення, яке стикатиметься з вітківцями. Чималу роль у цьому рішенні, — кажуть спостерігачі, — відіграв уряд губернатора Пуерто Ріко, який від самого початку супротивлявся такому плянові. Тому, що рішення судді є в гострій суперечності з рішенням президента Джиммі Картера, який наказав перетворити колишню військову базу на табір для вітківців, справа мабуть опиниться у Найвишому Суді, рішення якого буде остаточним.

СВОБОДА

SVOBODA USPS (30-420 ISSN 0274-8964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Subscriptions: 1 year — \$30.00, 6 months — \$16.00, 3 months — \$9.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda". Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає своїх право в потреби виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор або собою виразно застеріг, допущивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на півроку — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮЗ 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Безсилля Об'єднаних Націй

Коли 26-го червня 1945 року 50 держав підписали в Сан-Франциско чартер Об'єднаних Націй, це здавалося, що прийшов кінець війнам і настане вічний мир на землі. Швидко виявилось, що Об'єднані Нації народилися з тим первородним гріхом, який визначила присутність Советського Союзу між засновниками та призначення Советському Союзу права вето в Раді Безпеки, як одному з 5-ти постійних членів Ради. Який може бути мир у світі, коли в установі, якої найпершою і головною місією є зберегти мир, поважний, дуже часто вирішальний голос має та держава, в інтересі якої є сіяння заколоту у світі і використовувати той заколот для своїх імперіалістично-агресивних цілей? Коли ж членство Об'єднаних Націй розрослося до кругло трикратного числа членів-засновників і коли принцип рівності членства поставив 3-єднані Стійти нарівні з державками з кількома тисячами мешканців, то поступово Об'єднані Нації скоювалися до установи, доцільність існування якої породжувала щораз більше сумнівів. ОН як апарат миру у світі стали фікцією. Зате ОН, де постала більшість, що складається з СССР, його сателітів і так званого третього псевдоневтрального світу (Куба є тепер офіційним представителем третього світу — на глум поняттю неутраляності і миролюбності!) — Об'єднані Нації втратили на повазі і на реальній можливості переводити в діло свої постанови.

Найновіший приклад з війною між Іраком і Іраном. У суботу минулого тижня Рада Безпеки ОН проголосила, "заклик" до воюючих двох велетнів у світі-продукції нафти, щоб вони "виявили стриманість" у своїх діях. У понеділок, 28-го вересня Рада Безпеки пішла ще крок далше, бо всіма 15-ма голосами прийняла резолюцію, яка закликає обидві воюючі сторони "негайно" припинити вогні дії і замиритися чи то безпосередніми переговорами на базі компромісу, чи за будь-чим посередництвом. На те засідання прибув із столиці Іраку Багдаду уповноважений представник, але Іран навіть не вислав туди свого представника. Ірак запропонував проголосити негайне перемир'я і підписати мир, але поставив такі передумови, що іранський президент з місця що пропозицію відкинув і заповів ведення дальшої війни.

Советський амбасадор в Раді Безпеки Олег Трояновський голосував разом з усіма іншими членами Ради "за" резолюцію, що її зголосило Мехіко, але у поверх тригодинний розмові державного секретаря Едмунда Маскі з советським міністром закордонних справ Андрієм Громиком — Громико відмовився співпрацювати разом з Америкою у справі замирення на Середньому Сході. Ясна річ: можна піднести руку на Раді Безпеки "за" мир, але одночасно можна посилати Іракові транспорт зброї, потрібної для війни проти Ірану.

Безсилля Об'єднаних Націй полягає у тому, що вони не мають ніякого виконавчого апарату для переведення у життя словесних постанов. Були в історії ОН випадки творення "міжнародного війська", яке, звичайно, складалося з невеличких відділів неутраляльних країн — і тепер ще існує таке "міжнародне військо" в Лівані для замирення у тій арабській країні, що її від років нищать громадянська війна і проти якої раз-у-раз Ізраїль викидає свої бомбардувальники у відповідних діях за акти терору, що їх переводять арабські палестинці зі своїх баз в Лівані. Отож, навіть на терені такої невеличкої країни на Близькому Сході Об'єднані Нації не встигли завести мир і лад.

Присутність СССР в ОН і його право вето в Раді Безпеки теж не перешкоджувало б Об'єднаним Націям грати вирішальну миролюбну роль, як би не те лихо, що ЗСА втратили атомовий монополію і дозволили, щоб СССР "здоганяв і перегнав" Америку у збройній силі. Тому ЗСА безсиліо мусять придивлятися, як тут і там у світі спалахують вогні, тим паче, що в американському народі настав жалюгідний "в'єтнамський комплекс", який жахається встрайвати у будь-яку воєнну авантюру у широкому світі, навіть тоді, коли та авантюра, затіяна ворогами Америки, загрожувала її життєвими інтересам. Але в цій ситуації — існування на терені Америки головної квартири Об'єднаних Націй, які коштують вже Америці більший долярів, це тільки тягар, який не приносить Америці ані честі, ані користі. Ані Америці, ані світовому мирові.

Вступайте в члени УНС!

Советська преса й усі засоби масової інформації вилізати зі шкіри, щоб обидати американців шонай-гіршого роду наклепами й брехливістю. Як загально відомо, перед у цій брудній кампанії ведуть різні наменські видання у різних так званих республіках СС-СР, а серед них одні з перших місць займає шоденник "Радянська Україна", орган ЦК КПУ та Верховної Ради і Ради міністрів УССР. Газета ця на своїх сторінках поміщує матеріали й коментарі, яких стидяться всі інші особливо російські видання. А "Радянська Україна" затрує нами мозги й душі населення України.

Останньою та газета встала ще одним подивом. На терені Вашингтону виявився невдалий фальсифікат, буцімто американського урядового походження, в якому нібито "представлено" політику американського уряду у відношенні до африканських країн та чорного населення у ЗСА. Фальшивку зразу всі розпізнали, впрочім її зміст такий, що в цьому її сумніватися не можна. Йі газети у Вашингтоні повідомили про це та про розкупи поліції за її авторами. Заговорили про це і місцеві радіостанції та інші засоби масової інформації. Мабуть немає однієї грамотної особи в столиці ЗСА, яка цього не знала б.

Але тільки так здається, що такої неіформованої особи немає. Бо ось нею виявився кореспондент ТАСС у Вашингтоні. Йому "попав" у руки той "документ": ні з преси, яка трубіла про це, ні з радіо, яке неоднократно ту справу порушувало, ні з телебачення, ні з приватних розмов він, той нещасний редактор ТАСС-

Навесні ц.р. Фідель Кастро проголосив, що кожен кубинець, який не бажає жити на Кубі, може емігрувати. Це вивернуло еміграційну гарячку серед недоволенних. Президент Картер зарядив дати кубинським втікачам пристановище в ЗСА. Кажуть, що спонукою цього рішення були більше політичні, чим гуманні мотиви, щоб у виборі здобути голоси еспаномовної спільноти.

Так між 16-м квітня та 16-м червня, всіма можливими засобами морського транспорту, від ріболовних — до яхт, плула т. зв. "кубинська флотія" до станиці у Кі-Вест, Флориди. Спекулянти, здорові нагріли собі руки при перевозі втікачів, бо за тих 90 миль віддалі, вони брали 1,000-5,000 долярів від особи. Згідно документів, зареєстровано 118,000 біженців із Куби, але насправді прибуло їх на декілька тисяч більше. Слід взяти до уваги, що в тому ж самому часі прибували також втікачі з острова Гаїті, та що безробіття у ЗСА вносило 8 відсотків!

Заведені сподівання

У Кубі, так, як і в цілому ряді інших країн, існує не-

ФАЛЬСИФИКАТОРИ 3 „РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ“

У нічого до того часу не чув, ані не мав найменшої можливості у Вашингтоні поінформуватися про походження того документу й нещасний написав сенсаційний "рапорт", а "мудра" "Радянська Україна" його помістила. А в тому репортері в "Радянській Україні" з 20-го серпня ц.р. пишеться:

"Вашингтон, 19 (ТАРС). Запевняючи молоді незалежні країни Африки у своїй "дружбі" і "найкращих намірах", адміністрація Дж. Картера разом з тим тасно розробляє широкую програму диверсії проти африканських народів, спрямовану на дискредитацію і розкол зсердини, національно-визвольних рухів на "чорному" континенті, особливо на його півдні. Деяке світло на зловісні заміри Вашингтона проливає підготовлений для президента Картера за його особистою вказівкою секретний меморандум ради національної безпеки США, який опинився у розпорядженні засобів масової інформації країни.

Автори документа, який підписаний помічником президента по національній безпеці З. Бжезінським, явно налякані посиленням боротьби пригноблених корінних жителів Південної Африки, а також безправного чорношкірого населення США, заявляють, що рух африканських народів за свободу "негативно" впливає на негрів у Сполучених Штатах, "підбуває"

Ф. Лукінович

ПРОБЛЕМА КУБІНСЬКИХ БІЖЕНЦІВ

вірне поняття про ЗСА, а саме, що це країна мільйонів нерів. Раз тут хтось опиниться, тільки посатне рукою і всі блага, як спілі групи, самі йому впадуть у руки, тільки їх збирай.

Емігранти з Європи, після Другої світової війни переходили строгий скрінінг і терпеливо, не раз роками чекали на переселення, навіть при наявності спонзорів.

Не те з темпераментними кубинцями. Після кількох тижнів перебування у таборі, вони вимагали, щоб їх випустили. Коли ж їхню вимогу не виконано, вони вдалися до заворушень, підпалюючи і знищуючи бараки та устаткування. Деякі вийшовши поза брами бараків, нападвали і доконували актів насильства над місцевим населенням, яке протестувало та почало озброюватися. Як наслідок цього, після заворушень табори обведено колючими огорожами, та посилено охорону. Коли ж ці вістки дісталися на сторінки прес-

3 "документу" того ясно, що тут йдеться про те, щоб підірвати довіря до американців і американської політики, що для Советського Союзу саме тепер дуже важливе. Після його збройного нападу й окупації Афганістану всі держави світу, а в першу чергу африканські держави засудили його і його загарбницьку політику та поставили вимогу виходу московських військ з Афганістану. Та ще, як виходить зі змісту того документу, йдеться про президента ЗСА Джиммі Картера і його головного дорадника у справах державної безпеки Збігнева Бжезінського. Йх обидвох "документ" і "Радянська Україна" атакують по призвищу.

Очевидно, що цього замало "начальству" у Києві, чи радше ім наставникам у Москві, і вони стараються підюждувати чорне населення ЗСА проти власної країни:

"Білий Дім пропонує такий "рецепт" розв'язання проблеми: хочеш "расового миру" вдома — придушуй визвольні рухи в Африці. Меморандум прямо рекомендує в цьому зв'язку, щоб ЦРУ здійснює "спеціальні таємні операції" з метою "внесення розколу" між національно-визвольними рухами в Африці і їх лідерами та "обороні американської і міжнародної громадської думки" у "відповідному" дусі.

Одночасно співавтори меморандуму закликають використати ФБР для "вста новлення нагляду за пред-

ставниками, африканських країн у США", роблячи на тиск на "зібраний делікатний інформації про тих з них, особливо в ООН, які критикують політику США щодо ПАР".

Автори меморандуму твердять, що "расові бунти" в США є не наслідком кричущого безправ'я 24-мільйонного негрівського населення, а лише "поганим прикладом" боротьби африканських народів за незалежність і суверенітет, яка, за словами документа, "може викликати повторення в США безпорядків 1967-1968 років". Під цим Білий Дім має на увазі могутні виступи протесту чорношкірого населення Америки, які охопили наприкінці 60-их років міста країни. "Повторення цих подій", — говориться в меморандумі, — завдасть серйозної шкоди престижу США".

Обнародування цього відверто расистського меморандуму Білого Дому справило тут ефект вибуху бомби, бо він ще раз зривав маску "захисників" прав людини з офіційного Вашингтона".

Фальшивники з "Радянської України" знають, що "цей расистський документ" є "меморандумом Білого дому" і свідомо обдурюють чесних людей-читачів цієї газети. Шастя в тому, що ті читачі вже здавна знають та тільки насміються з цієї чергової брудної лайки офіційно УССР. До того ще можна тільки додати, що так, як той "документ", так і советські висновки до нього, як і все інше, що походить з Москви і ЦК партії далеке від правди.

Читачи про такі вчинки, населення ЗСА спрямувало вістря свого невдоволення проти кубинців та президента Картера, навіть мовля, було спростувати їх?

Але кубинські втікачі опинилися і в інших країнах. Так, наприклад, 20-го серпня їх, 68 осіб зняли літак у Лімі, столиці Перу і взяли силою 16 закладників, з чимого, щоб їх перевести до ЗСА. Після 23-ох годин облоги, вони здалися і їх заарештовано.

Після реєстрації у Кі-Вест, Флориди, втікачів відправлено літаками до чотирьох збірних пунктів, військових бараків, а саме: ледунської бази в Елджині, Фльо, Форті МекКой, Вискансі, Форті Чаффі, Аркансо, та Індіантвн Геп, Пенсильванії.

Для прикладу поведінки втікачів наведемо базу в Індіантвн, Геп. Там, тільки на протязі серпня відбулись чотири заворушення — раз в тиждень, тоді палено бараки, обкидують камінням охорону тощо. Внаслідок останнього заворушення, сім осіб ранено, одного вбито, 87 кубинців заарештовано і доставлено до в'язниці.

(Закінчення на стор. 4)

3 господарського життя

Безпосередньо перед гданськими страйками портових робітників тодішній генеральний секретар польської комуністичної партії Едвард Герек виїхав до Західної Німеччини на півприватну зустріч, яку він мав відбутися з канцлером Гельмгольтом Шмідтом у його приватній резиденції у Гамбургу. Велика ця приязнь була умовована фінансовими потребами Польщі. Після отримання коло 18 мільйонів долярів позичок від "буржуазних капіталістів" польські комуністи не могли стати на власні ноги, хоча й до того їм постійно дораджували советські спеці. Герек пішов, але фінансові потреби Польщі залишилися. І новий уряд та керівництво партії таки попросило тих же "буржуазних капіталістів" позичити їм трохи грошей, бо без того їм годі. Вправді Москва позичила їм, про що советська преса розтрубіла на весь світ, а ТАСС збрив з того сенсацію космічного значення, але того з Москви, як кіт наплавав". Отже західнонімецькі банки на чолі з Комерційним банком Дрездену, Банком для загального господарства і — Німецьким банком — виплатили польським марксо-ленінським господарникам 666 мільйонів долярів дзвінкою монетою.

В Мадриді відбувається велика міжнародна конференція сталевих промисловців. Конференція ця має розглянути не лише цілий торговельно-фінансовий комплекс діяльності сталевих промисловців, але також всі ті труднощі, які постають для неї від нових матеріалів, що заступають сталь у будівництві та промислі. Алюміній, пластмаса, нові комбінації бетону — це все матеріали, які завойовують крок за кроком ринок, який донедавна неподільно належав до сталі. Великою проблемою сталевих промисловців стали деякі країни, наприклад ЗСА, а технологія, виставлена промисловістю ЗСА відстає своєму технологічному й завищеними заробітними платнями робітників і не встигає витримати конкуренції європейських сталеварів, а ще більше японських. Намагання профспілок і промислу добути протекційної політики уряду і стримати чужий імпорту загрожують зриванням міжнародної торгівлі, проти чого виступають передові суспільні, господарські й адміністраційні кола.

Індія також впала жертвою припинення експорту іранської і іранської нафтової ролі. Обидві країни були головними доставцями Індії і після того, як вони відпали, її загрожили великі труднощі. Виручив її Кувейт, який погодився заготівку постачати принаймні 70 відсотків індійського запотребування.

Після проголошення 6-го липня ц.р. спеціальної допомоги з боку Уряду ЗСА для автомобільної промисловості, 30-го вересня президент Джиммі Картер проголосив подібного роду допомогу для сталевих промисловців ЗСА. В цьому проголошенні Президент привернув розпорядок, який ціни закордонної сталі, імпортованої до ЗСА, мусять мати відповідну висоту, щоб не конкурувати з цінами американської сталі; впровадив різні інвестиційні й податкові полегші, звівся на якийсь час деякі закони в справі охорони оточення сталеварів, застосування яких спричинило додаткові кошти сталеварним компаніям, та додав різні полегші сталеварним робітникам у випадку звільнення з праці. Представники сталевих індустрій висловили задоволення з приводу цієї полегші Президента, але одночасно вони підкреслили, що самі ті полегші важкого положення цієї індустрії не змінять. Вони тільки створюють добру підставу для різних нових і новаторських потягнень компаній.

В обличчя дальшого дорожнього нафтової ролі і продуктів з неї енергетичне положення індустриальної відсталі країн значно погіршає. Щоб запобігти тому хоч у якійсь мірі Світовий банк — повна формальна назва Міжнародний банк для відбудови й розвитку, — за починком уступаючого президента МекНамара почав робити заходи для створення спеціальних фондів допомоги тим країнам у закупі нафти. Ще в серпні МекНамара запропонував створення спеціальної фінансової "афіліованої" зі Світовим банком інституції, яка організувала б і завідувала такими окремими фондами. План цей підтримали тепер різні держави, члени банки й ті, що підтримали його своїми вкладками, а в першу чергу, арабські продуценти нафти на чолі з Саудівською Арабією.

Держава Ізраїль змінила свою монетарну систему. Зміна викликана катастрофічною ситуацією й однією зі спроб вийти з глибокої кризи. Інфляція в Ізраїлі досягла 140 відсотків у річному відношенні, піднісшись безбортів. Валовий продукт Ізраїлю річно осягає коло 15 мільйонів долярів, а закордонний борг становить майже 20 мільйонів долярів. Нормальна обслуга того боргу забирала б коло третини валового річного продукту, що створювало б зовсім ненормальну ситуацію. Тому зміни є konieczними. Перша з них — зміна валюти. Відтепер монетарна одиниця буде "шекель", яка матиме вартість десяти дотеперішніх фунтів. Шекаль є біблійна назва тодішньої монети.

Галія Клим

УКРАЇНСЬКЕ МУЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ

(3 життя Українського Музичного Інституту Америки в шкільному році 1979-80)

(I)

У 1952 році, коли заснувався у ЗСА Український Музичний Інститут, надруковано в щоденнику "Америка", між іншим, такі слова: "... відновлення Музичного Інституту на території Америки доназує що це не всі ідеалісти розгубилися у цій пустелі матеріалізму..."

Сьогодні ж 27 років життя цієї установи засвідчує це саме. А коли взяти до уваги факт, що ця українська музична факхова школа функціонує ще досі без власних приміщень і необхідного вряду, без усякої допомоги різних американських фондів і навіть без спроби збірку серед нашого громадянства, а навпаки, при частих своїх датках для українських інших установ, — то існування її можна б назвати чудом. Подібно, як в більшості інших наших шкіл на еміграції, число учителів і учнів УМІ значно зменшилося, але за всі ці пройдені роки лишилися незмінними: мистецькі, педагогічні й громадські принципи, що на них ця школа сперла рацію свого заснування і буття. У ній добровільно об'єдналися українські учителі музики в один колектив, щоб реалізувати якнайкраще дві ідеї, тісно пов'язані з собою, а саме — культивування правдивого мистецтва серед української молоді і виховування її в українському національному дусі.

Після великої втрати наших найбільше талановитих і видатних педагогів, ці, які залишилися, викладали свої зусилля з подвійним зав'язанням, щоб не пропало спільно почате корисне діло. Мабуть тверда настанова

втримати за всяку ціну при житті цю українську музичну школу мала вплив на тих, які в ній довгі роки виховувалися. Серед наших абсолютних знайшлися такі, які так же добровільно приєднувалися до праці в УМІ. Їхні імена: Марта Шлемкевич-Савицька, Марія Кривокульська-Маджечич, Галія Сагата-Портяко, Геня Волзь-Гайм, Оксана Борбич-Кордуба, Зірка Гнатик-Воднар, Мотря Ходюковська-Ракоча, Оксана Равлюк-Прутьняк, Леся Стасів, Ірена Пелех, Лариса Крупа, Надія Череминська і останньо Дозя Сигіда (на рік 1980/80). Молодим членом УМІ є Богданна Волянська, драгмент вокального ансамблю "Промінь" при нашій школі. Коли б молодіше українське покоління тут на поселенні, теперішні батьки дітей в шкільному віці мали бодай частину цього ентузіастичного зацікавлення музичним вихованням, яке мало наше громадянство в час заснування УМІ, тоді б ці наші молоді ідейні учителі мали повні пригорщі роботи і моральне задоволення, а дальший розвиток УМІ був би безсумнівним.

У цій статті головню підкреслений українсько-національний елемент в праці УМІ останнього шкільного року. Неможливо нам інформувати про місцеві загальні іспити і такі ж публічні виступи учнів окремих наших відділів, а на речах, про які вже докладніше писалося в нашій пресі, зупинимося коротко.

Станіславом Людкевичем

Рік 1979 можна б назвати в історії української музики роком Станіслава Людкевича. В цьому році Боже провидіння дозволило саме українському композиторові дожити 100 років і майже в повному здоров'ї залишити цей світ. Подія, здається, унікальна і в світовій музиці і тільки від нас залежатиме, наскільки про неї довідаються не-українці.

Готування концерту в честь дорогого Ювіляра на терені УМІ розпочалося ще в шкільному році 1978/79, і ми горді з цього, що саме наші учні були першими, які вивчили його фортепіанні твори і встигли "заслати" в подарунок ще живому композиторові свою працю,

його власну музику. Точніше, 23-го червня м.р., перша частина річного концерту учнів відділу УМІ в Ірвінгтоні, Н. Дж., була присвячена 100-літньому Станіславові Людкевичу, який у своїй многогранній діяльності для розвитку української музичної культури був також директором Українського Музичного Інституту ім. Лисенка у Львові, та інспектором і невтомним організатором його філії в містах Галичини.

Короткий реферат про Ювіляра прочитала Г. Клим, а її учениці: М. Худю, У. Півковська, Р. Гопалюк і Н. Закалик виконали чотири його фортепіанні твори. Цією невеличкою, але радісною "прелюдією" почався ряд дальших, сказати б жалібних концертів, які вшановували вже пам'ять патріярха української музики.

Продержуючись хронологічного порядку, для 18-го листопада м.р. старанням відділу УМІ у Вашингтоні та місцевого Осередку Наукового Товариства ім. Т. Шевченка, відбувся концерт в пошану С. Людкевича у Вашингтоні, програму якого, між іншим, виконували такі учителі УМІ: Д. Гординська-Карапанович (фортепіанове сольно), О. Сушко-Наконечна (сопрано, член терцету, фортепіановий супровід та член Ініціативного комітету). Три фортепіанні твори Людкевича в цьому концерті виконала Ж. Кравців-Скальська, колишня вчителька учениця УМІ і його абсолютника в класі Р. Савицького. В тереті співала також С. Наконечна, а фортепіановий супровід виконувала О. Равлюк-Прутьняк, обидві — члени УМІ. Докладне зйомлення з цього концерту було в нашій пресі.

На сторінках "Свободи" друкувалася також рецензія концерту в пам'ять С. Людкевича, який влаштувала Президія УМІ в Ірвінгтоні, Н. Дж., 25-го листопада м.р. Подібно, як чередіше подасмо діячі імена виконавців програми, члени УМІ. П'яністка Д. Гординська-Карапанович виконала доповідь про композитора, виконала також "Елегію" — цикл варіацій для фортепіану Людкевича та акомпанювала солістично-скрипалеві Р. Венке.

(Продовження буде)

ПОЧАЛАСЬ ОСІННЯ КАМПАНІЯ УНСОЮЗУ! МЕТА: 2,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ. ВСТУПАЙТЕ В РЯДИ НАЙБІЛЬШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ РОДИНИ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ!

ЗГІДНО з пресовими й іншими інформаціями, у В'єтнамі зростає спротив проти теперішнього режиму. Господарська політика комуністичного режиму, оперта на „марксо-ленінських принципах“ і на „совєтських зразках“ виворює постійні недостатки різних предметів першої потреби, а головне харчів. Населення В'єтнаму, яке злижало таку велику жертву у довгій громадянській війні, починає щораз масовіше бунтуватися проти того. А тому, що рука „старшого брата“ слідна на кожному кроці, населення не скриває своєї ворожості до нього, до цілої совєтської системи і її політики. З другого боку зростають симпатії до китайського народу. Сусідські відносини обох народів на протязі минулих століть не належали до найкращих, але дійсність останніх десятиріч навчила, що можна мати граничні спори, але все таки мирно співпрацювати. Комуністична влада В'єтнаму почала рішучу боротьбу проти тих настроїв серед населення.

Кандидати...

(Закінчення зі стор. 1)

кавлення і турботи української та інших етнічних груп.

Шукаючи підтримки українських виборців, деякі з кандидатів відвідують УНСОЮЗ і в-во „Свобода“ та в коротких розмовах з екзекутивними урядовцями й редакторами інформують читачів періодичних видань УНСОЮЗу про їхні погляди на різні справи.

Три тижні тому таку візиту зложив республіканський конгресмен Ден Ріттер з 15-го виборчого дистрикту Пенсильванії. З ним прибули Марта Федорів і Богдан Желєхівський, які працюють в його комітеті за перевибір, як координатора етнічних груп. Конгресмен Ріттер відомий із його виступів в обороні прав людини та з участі в численних українських імпрезах. Він є консервативних поглядів у

закордонній політиці і обстоює концепцію сильної оборонної системи.

Минулого тижня УНСОЮЗ відвідав республіканський кандидат до Конгресу ЗСА Билл О'Салліван 15-го виборчого дистрикту Нью Джерсі. Йому товаришив Андрій Шевченко, голова ОДУМ-у, який є координатором українських активістів в комітеті і за вибір О'Саллівана. Цей кандидат є також консервативних поглядів у внутрішній і зовнішній політиці ЗСА, а переживши В'єтнам „на власній шкірі“, обстоює принципи політики з „позиції сили“, а з тим і відновлення престижу ЗСА як лідера вільного світу.

Обидва кандидати добре поінформовані про українську проблематику та про справи, які турбують українську громаду.

РЕЧНИКИ ПЕНТАГОНУ побоюються, що президент Джеймі Картер стоїть тепер перед важкою дилемою: Конгрес схвалив 11-бillion доларів більше на оборону, як вимагав преліминарний бюджет Білого Дому. Тепер Уряд мусить вирішити, чи використувати ухвалену суму, яка була накинена Президентом майже пролену волі, чи залишити її черговому уряду, який перебере керівництво в країні у другій половині січня 1981 року.

ДЛЯ ВШАНУВАННЯ
90-ЛІТТЯ ТРУДОЛЮБИВОГО ЖИТТЯ І 60-ЛІТТЯ СВАЩЕНСТВА
Парафія Церкви св. Володимира в Глен Спей, Н. Й.
вшанує

Всечесного о. Крилошанина
СТЕПАНА КЛЕПАРЧУКА
СВЯТОЧНИМ БЕНКЕТОМ

який відбудеться в суботу, 18-го жовтня 1980 р., о год. 5-й по пол.
на Верховині, Глен Спей, Н. Й.

- Перед бенкетом, при участі багатьох священників, буде відправлена о год. 1-й по пол., в церкві св. Володимира в Глен Спей СЛУЖБА БОЖА.
- Після Сл. Божої, аж до початку бенкету, учасники бенкету матимуть нагоду розважитися багатим „как-тейлем“ на оселі Верховина.
- Участь в бенкеті 10.00 дол. від особи.
- Учасники бенкету, які мали би бажання переночувати на Верховині, можуть зарезервувати собі нічліг на Оселі. Ч. тел. 914-856-1323 або 914-856-8886. Там же можна замовляти також квитки на бенкет.

ЦЕРКОВНИЙ КОМІТЕТ
при ЦЕРКВІ СВ. ВОЛОДИМИРА в ГЛЕН СПЕЙ

ФІЛАДЕЛЬФІЯ І ОКОЛИЦІ
СВІТЛИЧКА при УЗХ запрошує всіх Дітей на
ВЕЛИЧАВУ МАСКАРАДУ

яка відбудеться в неділю, 26-го жовтня 1980 р., о 3-й год. по пол.
в залі Українського Освітньо-Культурного Центру
700 Cedar Road, ABINGTON, Pa.

В програмі: ЧЕРВОНА ШАПОЧКА — п'єса • МАГК — п. М. МАСЕЛКО
ДИТЯЧА ЗАБАВА — музика п. В. АНТОНЕЦЬ
ГРИ, НЕСПОДІВАНКИ, ВИГРАШІ та СМАЧНИЙ БУФЕТ

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ
136 Друга Авеню, 2-й поверх
(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВІЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 17-го жовтня 1980 року, о годині 7-й веч.
у ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ ВЕЛЕТНЯ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ,
КОМПОЗИТОРА І МУЗИКОЛОГА

Д-ра СТАНИСЛАВА
ЛЮДКЕВИЧА

Вечір фрагментів з його творів у стереофонічних записах та
альбом на екрані фотографій з життя і творчості
Композитора.

Монтаж і коментарі Проф. ЮРІЯ ОРАНЬСЬКОГО
Рецитації у виконанні Марти Зелик і Степана Крижанівського

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ
владштовують

УКРАЇНСЬКИЙ ОСІННІЙ ФЕСТИВАЛЬ

17, 18 і 19-го жовтня 1980 р.
при 8-й вулиці (St. Marks Place)
між Другою і Першою Авеню
в Нью Йорку, Н. Й.

Мистецька програма • Різні гри
Смачні українські страви.
• Вступ вільний
• ЗАПРОШУЄМО ДО ЧИСЛЕННИХ
УЧАСТИ

Товариство Свята Софія —
Комісія Патріаршого Фонду
повідомляє:

У списку жертводавців на Патріарший Фонд Товариства
Свята Софія з Асторії, Н. Й., поміщеному у „Свободі“ 2-го
жовтня ц. р., пропущено помилково слідуючі Прізвища:

По 20.00 дол. зложили — Винники Володимир і Гали,
Вовчук Іван, Гаврон Йосиф і Марія, Мочара Василь, Піх Ва-
силь і Анна, Якимів Тетяна.

Загальна сума збірки на П.Ф. в Асторії за 1980 р., що її пере-
рвав Комітет Оборони Української Мови і Традиції в Асторії,
виносить 3,190.00 дол.

Перепрошуємо Велимишановних Жертводавців та Упра-
ву Комітету Оборони Української Мови і Традиції за не-
догляд.

УПРАВА ТОВАРИСТВА СВЯТА СОФІЯ

64-й Відділ Союзу Українок Америки
в Нью Йорку, Н. Й.
владштовує

дня 18 жовтня 1980 р., о год. 5-й по пол.
в доміцї СУА, при 108 Друга Авеню в Нью Йорку

РЕПОРТАЖІ

з Конгресу УКА —
Христя Навроцька і Оксана Щурова

з Перу з висвітленням прозірок —
Наталія Макаревич

До участі запрошує Гостей і Членство —
УПРАВА ВІДДІЛУ

70-й Відділ Союзу Українок Америки
в Пасейку, Н. Дж.
владштовує

СВЯТКОВИМ ВЕЧОРОМ
СВОЇХ ЧЛЕНОК-ПІОНЕРОК СОЮЗУ
УКРАЇНОК ЩЕ НА РІДНИХ ЗЕМЛЯХ

в неділю, 19 жовтня 1980 р., о год. 4-й по пол.
в Українській Централі в Пасейку, Н. Дж.
при 240 Hope Avenue

На цю особливу зустріч запрошуємо все
наше Громадянство.

ГОДИНА УКРАЇНСЬКИХ МЕЛОДІЙ
РАДІО-ТЕЛЕПЕРЕДАЧА РОМАНА МАРИНОВИЧА
Субота, 18 жовтня 1980 р., год. 8-ма веч.
УНДІМ, 90 Fleet St., Джерзі Сіті, Н. Дж.
Тел.: (201) 656-7755

ТЕЛЕВІЗІЙНИЙ БАЛЬ І КОНЦЕРТ

для відзначення 25-річчя Телевізійної
і 28-річчя Радіопрограм

ВИБІР МІС UKRAINIAN TV на 1981 Р.
Грає першорядна оркестра „НІЧНА МЕЛОДІЯ“
з Рочестера, Н. Й.

Кандидатки на МІС TV голосують на адресу: Ukrainian
Melody Hour, P.O. Box 2257, Washington, D.C. 20013.

Столи замовляти і квитки прошу набувати
п. В. Бойко — (201) 435-8229

В пам'яті

бл. п. Романа Хойнацького

складаємо 50.00 доларів
на УНІГУ, на видання „Монографії про голод в Україні“.
Д-р Юрій і Стефанія БЕРЕЖНИЦЬКІ

3 Волі Всевишнього, зосмітронний Найсвятішими Тайнами,
відійшов від нас у Вічність, в середу, 23-го вересня 1980 року,
на 74-му році життя.

наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.

ОМЕЛЯН МАЛИЧ

МАГІСТЕР ПРАВ

член УКАО „Обнова“, кол. референт старства в Польщі,
кооператор, організатор українського старства в Терно-
полі, політичний в'язень німецької тюрми.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 27-го вересня 1980 р., з кап-
лиці похоронного заведення Музика і Сім, до катедрі св. о.
Миколая, а відтам на цвинтар св. Миколая.

Покійний осиротів і залишив у глибокому смутку:

дружину — ОКСАНУ
дочку — ОЛЕНКУ з чоловіком
інж. ІГОРЕМ ПРИЙМОЮ
улюблених внука — ТОМЧИКА
І ДАНИЛКА

Бучач і
Бучаччина

Історично-мемуарний збірник
Книжка у твердій коралевій
зборці із золотими буквами,
роботи мистця ЯКОБА ГНІЗ-
ДОВСЬКОГО 943 сторінок з
малюю.

Ціна \$25.00 + \$1.00 пересилки
СВОБОДА
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

16-го жовтня 1970 р. Відійшов у Вічність
наш Найдорожчий і Незабутний Муж, Батько, Дідо
і Брат

сл. п. РОМАН САЄВИЧ

бібліотекар, довголітній виховник пластової молоді,
і професор школи Українознавства в Чикаго
У ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ЙОГО СМЕРТИ
відбудуться

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

В ЧЕТВЕР, 16 ЖОВТНЯ 1980 р.
в ЧІКАГО, в церкві Святих Володимира і Ольги,
о год. 7:30 ранку.

у ВАШІНГТОНІ, у каплиці Пресвятої Родини
(при вул. Бледен), о год. 8-й ранку;

в П'ЯТНИЦЮ, 17-го ЖОВТНЯ 1980 року.
у ЧІКАГО, в катедрі Св. о. Миколая,
о год. 6:30 ранку.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Просимо про молитви за душу Покійного
Родина САЄВИЧІВ

У глибокому смутку повідомляємо Приятелів, Знайомих та Українську Суспільність,
що дня 1-го вересня 1980 року, проживши 74 роки,
відійшов у Вічність, у Торонті, Канада.

наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ, КУЗЕН

сл. п.

Інж. БОГДАН ПІДГАЙНИЙ

ЖАЛОБНА ПАНАХИДА та ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 4-го і 5-го вересня ц. р.
в Торонті, в катедрі св. Йосифа, а відтам на цвинтарі Парк Лавен.

У невимовній скорботі залишили:

дружину — АННУ
доньку — ПАРИСУ ПРИШЛЯК з чоловіком МАТЕЄМ, дітьми ЛУКОЮ
І Б'ЯНКОЮ

сестер:
СТЕФАНІЮ ПЕЛЕНСЬКУ
МАРІЮ МАКСИМЕЦЬ з чоловіком мгр. ВАСИЛЕМ

сестринок:
Інж. БОГДАНА МАКСИМЦЯ з дружиною ДЗВІНКОЮ, дітьми
МАРТОЮ, РОМОЮ та ОЛЕСЕМ
ЛЕВКА МАКСИМЦЯ

кузенів:
СТЕФАНІЮ ЗАЦЬ з чоловіком ПЕТРОМ, сином БОГДАНОМ та
синою ОЛЕОЮ у Вінніпегу
ЮЛІО ПЕТРИШИН з чоловіком МИХАЙЛОМ, сином ЯРОСЛАВОМ,
донькою ТАМАРОЮ, сином ОЛЕОЮ та внуком МИКОЛОЮ
у Філадельфії, ЗСА

Ближчу й дальшу Родину розкинуто по різних країнах.

Замість квітків на могилу Покійного, просимо складати пожертви на добродійні цілі
після своїх переконань.

Проф. Б. Лончина

доповідав в Нью-Гейвені

У неділю, 14-го вересня, загодував до громади Нью-Гейвену голова Крайової Управи Українського Патріархального Товариства проф. д-р Б. Лончина, який виступив з доповіддю на тему „Сучасний стан Української Католицької Церкви“.

Присутніми на доповіді були не лише місцеві миряни, але й деякі з інших громад: Гартфорд, Бріджпорт, Нью-Бритен та далекого Бостону. Зокрема треба підкреслити присутність не тільки місцевого пароху о. Р. Големби, але й отця парохів С. Чомка з Гартфорду, о. Л. Любинського з Нью-Бритену та о. Францісканіна Киріла з Нью-Кентону.

Доповідач вичерпно з'ясував ситуацію в нашій Церкві після Надзвичайного Синоду в Березні, не помиляючись затримуючи вірних з приводу появи Булли кардинала Касаролі та поінформовав про стан приготувань до Звичайного Синоду наших владик, від постави яких буде залежати доля нашої Церкви. Треба признати, що промовець не вгавав побачити позитивних, будучи моментів вказати й на негативні об'єкти церковного життя.

Після доповіді прелатент відповідав вичерпно та ясно на цілий ряд питань, які задавали йому присутні, як, наприклад, теперішнє положення нашої Церкви, позиція коадьютора Патріарха, Товариство св. Софія, журнал „Патріарх“, ситуація в Англії, Ювілей 1000-ліття Хрищення України, взаємини з Українською Православною Церквою

тощо. Хоч питання, порушені так у доповіді, які в запитках, були незвичайно важливого характеру, то всебічний, ретельний підхід до справ шанованого, довголітнього католицького діяча спричинився до ретельного проведення самого зібрання і, треба сподіватися, буде мати конструктивний вплив на майбутнє наше церковне життя. Сходинами, які відбулися в церковній залі, провадив голова місцевого відділу Патріархального Товариства М. Бойко.

Після доповіді та солодкої перекуски, що її приготували шан. членкині управи, відбулася нарада патріархального активу вищезгаданих громад, якою провадила Рома Гайда, організаційний референт Крайової Управи на сході Америки. Голова Товариства в своєму інформаційному слові звернувся до присутніх на потребу „ведіння на постах“, підкресливши важливість організаційного моменту, внутрішнього виробництва і порозуміння та не менш важливої фінансової ділянки. З черги поодинокі представники поділилися своїми відомостями про ситуацію в їхньому терені, своїми успіхами, труднощами діяння на місцях, як рівнож висказували свої заваги та побажання відносно напрямків діяння головної управи. Короткий побут голови Товариства, напевно, принесе користі наслідки праці для наповнених патріархальних змагань.

М. Бойко

Проблема...

(Закінчення з 2-го)

Нас поспитає хтось? Очевидно, що нас, бо всі місії, стейтові та федеральні фонди приходять із податків, що їх ми оплачуємо.

Бож не враховуючи коштів у Кі Вест і транспорту військовими літаками до бази, до вересня видатки у Форті Чаффі, де приміщено 18,000 втікачів виносили 90 мільйонів доларів, знову не враховуючи інших видатків, наприклад, по в'язницях тощо.

Давньою новоприбулі твердять, що Кастро знає, що робить випускати біженців, бо поміж ними він зумисно вислав кримінальні елементи та саботажників, щоб скомпрометувати кубинців.

Крім цього, це була невдала імпрізація, ціла акція переселення відбулась безплатно, бо нічого не було приготовано як слід. Зовсім інакше, мовляв, відбулась акція переселення в 1970 році за президента Л. Джонсона. Тоді, 400,000 втікачів заосматрено в усе потрібне, а ті, які не могли знайти праці, переходили технічний вишкіл та курси англійської мови, в міжчасі отримуючи допомогу.

Кубинські біженці засуджують також вчинки кримінальних елементів, а зокрема воздушних піратів, що кинули тавро на всю кубинську еміграцію.

Нерозв'язана проблема

У Форті Чаффі залишилось ще приблизно 4,000 втікачів, які не могли знайти спонзорів та праці. До цієї бази почали привозити 8,000-10,000 осіб з інших трьох баз, що осталися в такому самому положенні. Це підвищить т. зв. „гард кор“ незатурованих до приблизно 15,000 кубинців, що їх буде треба утримувати.

Та на цьому не кінець. Багато втікачів знайшло під час літа сезону працю у морських та гірських відпочинкових курортах. Після Дня Праці, вони залишилися безробітними і удержання їх перебрало на себе Соціальне Забезпечення, або Суспільна Опіка, що є додатковим обтяженням стейтових і федеральних фондів.

У висліді, почин президента Картера спроводити кубинських втікачів, унівався обостороннім незадоволенням; і це як з боку кубинців, як теж зокрема населення, замешкалого коло бази. А крім того, проблема втікачів назриває в дуже невідповідний час, інфляції та високого безробіття.

Словом, прийняття кубинських біженців, почин, можливо, й гуманний, обернувся політичним бумерангом проти президента Картера.

МОНТАЖ „РОЗСТРІЛЯНА МУЗА“ В ІРВІНГТОНІ

Ірвінгтон, Н. Дж. — У неділю, 19-го жовтня ц.р., о год. 5-й по полудні тут в залі Українського Народного Дому при 140 Проспект авеню заходами Відділу ОЖ ОЧСУ відбудеться літературний монтаж „Розстріляна муза“ — 223 жертви Москви.

Джерзі Сіті і околиця!

В суботу, 25 жовтня 1980 р., о год. 4 по пол. в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ при Фліт і Оукленд Аве., Джерзі Сіті, Н. Дж.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ ОКУРЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ НАДГУДСОНСЬКОЇ ОКРУГИ

до участі в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делегати наступних Відділів.

з Джерзі Сіті: 25, 70, 170, 171, 196, 270, 275, 286 і 287; з Бейон: 213 і 281.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

- 1 Відкриття
- 2 Перегляд-проверка організаційної праці Округу за останні місяці.
- 3 Обговорення осінньої кампанії, метою якої є придбати 2,000 нових членів до кінця цього року.
- 4 Обговорення загальних союзних справ.
- 5 Внески, запити і закриття зборів.

У зборах візьме участь:

Д-р ІВАН ФЛІС, головний передсідник УНС

ЗА ОКУРЖНУ УПРАВУ:

Степан Островський, голова
Осип Зубрицький, секретар
Володимир Бутковський, касир

Померла Евфрозина Свідрик, організаторка 260-го Відділу УНС

св.п.Евфрозина Свідрик

Клівленд, Огайо. — Евфрозина Свідрик, організаторка 260-го Відділу Українського Народного Союзу, Товариства „Прогресу“ в Клівленді, померла у п'ятницю, 5-го вересня ц.р. на 88-му році життя.

Е. Свідрик народилася в 1892-ому році в Перемишлі і прибула до Америки в молодому віці та включилася в організоване українське, а зокрема союзове життя.

В квітні 1929 року була вона однією з організаторів нового Відділу УНС, Товариства „Прогресу“, який після ряду років існування об'єднався з другим місцевим Відділом.

Покійна полишила в смутку сина Михайла з дружиною Стефанією, внуки

Діану та Філіс і п'ять правнуків. Відправили тіло покійної на вічний спочинок родина, приятелі та союзова громада в понеділок, 8-го вересня ц.р. на цвинтар Бруклін Гайтс у Клівленді.

Осінній сезон Союзу Українок в Нью-Джерзі

Мейпелвуд, Н. Дж. (Д. Рах). — По літній періоді розпочався осінній сезон праці в окрузі Союзу Українок в Нью-Джерзі „показом мод“.

Перший вечір, влаштований 75-им Відділом США, відбувся 28-го вересня в Народному Домі в Ірвінгтоні. Показ одягу розпочала Божена Сигалів, колишня голова Відділу, вступним словом про значення народного мистецтва в українській культурі, як переділо традиційне привітання поклоном і хлібом, та опісля провадила справно виступи моделями з відповідними поясненнями кожного одягу.

Це був комбінований показ українського народного одягу з різних околиць: стилізованого вбрання, пошитого за народними зразками та сучасних суконь з використанням народних традиційних мотивів. Ціла колекція строїв є власністю Анни Кульчицької з Чикаго, професійного знавця і дослідника народного мистецтва. Це вже її дев'ятнадцята виставка, — пояснила А. Кульчицька, — а почала її приблизно дев'ять років тому.

Група народного вбрання складалася з автентичних зразків, а також відтворених або доповнених частин на підставі оригінальних взорів. Анна Кульчицька, ентузіастка народної творчості, серйозно ставиться до свого завдання. В бібліотеках студіює видання народного мистецтва, шукаючи за описами автентичних, часто історичних репродукцій-ілюстрацій, а також збирає інформацію від людей з даних околиць і доповнює свою колекцію новими експонатами. Не раз шукає інформації в археографії і літературі, щоб уточнити свої репродукції та дослідити символіку вишивок, кольорів ниток чи кроїв.

Хоча її цікавить вбрання усіх частин України, то окрему увагу приділяє одягові Бойківщини, з якої походять зберігаючи в пам'яті життя і традиції рідного села Дністрика Головецького. Можливо цей сентимент

мент спрямує її до спеціалізації — студії і опрацювання історії і культури рідних сторін. Своє знання, що його дала поглиблює, не раз, як каже, користуючись із гострої критики, пані Гануся використала при компонуванні вечірніх одягів на взір народного вбрання, або лише прикрашуючи їх вишивкою, або оригінальними мотивами трипільської культури у формі аплікацій. Вона також випроцювала сценічні строї для кількох хорів у Чикаго й околицях, спираючись на народних мотивів.

Окремі строї презентували членкині Відділу, обходячи цілу залу, щоб гості зблизилися поглянувши, та усталися на платформи, що дало змогу групі фотографів — які собі взаємно перешкоджали — робити знімки. Крім жіночих костюмів показано два чоловічі, один оригінальний бойківський і другий репродукований козацький.

Участь брали як моделі: Віра Бекесевич, Ліла Бойко, Леся Буднович, Слава Гудзіл Дарка Кравець, Оля Луків, Софія Ланге, Рома Мисіків, Наталка Питляр, Маруся Ференц та Євген Мандзіл і Анастоль Питляр. На закінчення показу ведуча імпріза Божена Сигалів представила гостям мисткиню Анну Кульчицьку, якій союзнянки вручили китичи червоного роже.

До присмерку проведеного недільного популяризаційного вечора, яку приготували гостинні молоді членкині цього активного Відділу Союзу Українок. Голові Відділу Наталці Питляр і всім членкам треба дати признання за те, що продовжують плекання української народної культури і традицій. Цей вечір є черговим їх успіхом, бо Відділ має вже за собою ряд виставок — також і для американської громади.

СТЕЙТОВІ ПОЛІТИКИ на Флориді дуже затривожені витвореною там ситуацією. Вони поклали всю надію, що дотеперішній демократичний сенатор Річард Стоун виграв правобори і він, людина з великою політичною практикою, змагається з республіканським кандидатом. Тимчасом Паула Гокінс, республіканка, змагається з Вілліамом Д. Гантером, який переміг у правоборах Стона малою кількістю голосів 574,238 до 535,671. Переможець закликав демократів до єдності, але Річард Стоун, признаючи себе поразкою, заявив, що він підтримуватиме демократичних кандидатів, але у цій заяві він ні словом не згадував Вілліама Гантера.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ДО ВІДОМА ЧЛЕНАМ 240 ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ У КЛІВЛЕНДІ, ОГАЙО

З днем 1-го жовтня 1980-го року дотеперішній секретар Відділу п. МИХАЙЛО КІГІЧАК, який виїжджає за родиною до Сіетлу у стейті Вашингтон, передає діловодство 240-го Відділу новому секретареві п. м.грові СТЕПАНОВІ ВОЛЯНИКОВІ.

Згідно з цим просимо всіх Членів звертатися в усіх справах членства і забезпечення на адресу нового секретаря Відділу:

Mr. STEPHEN WOLANYK
4301 Orchard Park Dr.
Parma, Ohio 44134
Tel.: (216) 843-8828

УПРАВА 240-го ВІДДІЛУ

В пам'ять інж. Миколи Яримовича

(В першу річницю смерті)

В метушні шоденного життя та шоденних турбот ми не запериміємо, як швидко пливе час, як сивіють наші скроні, як відходять у засвіти наші найкращі друзі й знайомі. Ось, здавалось б, що це було ще вчора, шестеліло в Кергонксоні під ногами жовте листя, а невелика громада найближчої родини, приятелів і знайомих супроводжувала інж. Миколу Яримовича у вічну дорогу життя. І знову стелиться з дерев листя і знову осінь дозрілим смутком стукотом до наших вікон і наводять спогади про тих, що їх вже немає в живих.

Життя бл.п. інж. Миколи Яримовича — це густо записана сторінка українського інтелігента, що жив на грані двох епох, двох світових воєн і двох неперевірених історичних нагод для української держави підметовість. Інж. Микола Яримович був не тільки дитиною тих двох епох, але і активним співучасником історичних подій, зв'язаних з ними. Колесо історії кинуло його ще з гімназійної лавки, в Тернополі, в ряди Української Галицької Армії, з якою він вів польсько-українську війну та всі етапи „Чотирикутника Смерті“ на Великій Україні. В 1920 році він повернувся до Галичини обдурений, голодний і виснажений тифом, але з хрипкою вірою, що не все втрачене і що Україна матиме ще нагоду здобути свою незалежність, до якої буде краще приготувані, як в обох минулих в обох минулих війнах.

Щоб не гаяти часу, вписався до української тайної політехніки у Львові, а коли в березні 1923 р. Рада амбасадорів призначила Галичину полякам, перейшов на далішій стадії до Вищої технічної школи в Данцігу, де здобув диплом інженера механіки. В новій політичній дійсності в Галичині українські професіоналісти мали три можливості: безробіття, зміни метрики, або посели в корінній Польщі. Інж. М. Яримович вибрав ще третю альтернативу, переїхавши до Польщі та перебувши там понад 10 років на посаді державного інженера у відділі шляхової комунікації, в Седльцях, Лодзі та Кельцях.

На останньому етапі його перебування в Польщі застала його Друга світова війна та німецька окупація. Знаючи добре німецьку мову, інж. Яримович очолював у Кельцях український Допомоговий Комітет і заснував власне транспортне підприємство. По звільненні Львова від совєтів переїхав до нього з родиною і тут зrealізував свою задушевну мрію власного виробничого підприємства, в конкретній випадку — металевих улаштувань.

Його дім у Львові при вул. Сикстуській 54 був центром українського товариського життя, в якому можна було зустріти таких світоців, як Соломію Крушельницьку, в якій його дружина Ольга проловжувала науку співу; сестру Лесю Українку Ольгу Косач-Кривенюк та багато інших відомих людей з місцевої галицької та наддніпрянської інтелігенції. Коротко, проте, втішався він перебуванням у княжому Львові, який в 1944 році треба було нам всім покидати та починати скитальчу мандрівку на Захід.

Шляхи цієї мандрівки загнали його з родиною аж до східної зони Берліну, яку окупували більшовики. Під тією окупацією він перебував понад п'ять років і тільки Божому Провидінню він завдячує те, що його не тільки не вивезли „на родину“, але що йому вдалося тайком перейти до західного Берліну та висмігувати до ЗСА.

Всі ми, скитальці, „бувші люди“, яких доля скинула з шаблів нашої соціальної драбини долів, і ми всі мусили почати своє життя з найнижчої шабля. Ця сама доля не оминувала й бл.п. інж. М. Яримовича, що без знання мови, з підірваним здоров'ям і надшарпаними нервами почав у Нью-Йорку шукати посади. На шість, по короткій мандрівці та перебуванні в різних технічних і консультативних бюро, він причалив на посаду міського інженера в адміністрації міста Нью-Йорку, звідкіль по періоді на смертну, переїхав з родиною на постійне проживання до Кергонксону, біля Союзівки.

Але недовго довелося йому милуватися красою його довкілля, Союзівкою та власним домом і мотелем. Серце, надшерблене двома світовими війнами та п'ятирічним поєзженням у східній частині Берліну, не витримало і в жовтні 1979 року перестало битися назавжди.

Інж. Микола Яримович осиротів дружину Ольгу, сина Михайла, синаву Роксолану та двоє внуків.

Він мав в житті дві мрії: заснувати в ЗСА власне технічне підприємство, та дати можливість найкращу освіту своєму синові Михайлові. З тих двох мрій сповнилася тільки друга мрія. І вона — можна б сказати — сповнилася на сто відсотків.

Його син по завершенні докторату в Колумбійському університеті з аеронавтики та короткої професійної праці у фірмі „Афко“ в Бостоні, займав такі пости (не в поданій черговості): асистента міністра летунства в Уряді ЗСА, урядового представника до НАТО в Парижі та директора Інженерних Систем в Агенції НАСА. Тепер він займає пост заступника президента світової фірми „Раквел Інтернешнел“ у Каліфорнії.

Дякуючи на тризні гостям за участь у похоронах батька, він сказав такі знаменні слова: „Те, чим я є сьогодні, завдячую повністю своєму Батькові, що не тільки виправдав мене в людях, але залишив мені дві вагомні речі: любов до України та заповіт, щоб ані я, ані мої діти не забували та не цуралися своєї рідної мови та своїх звичаїв. Цей заповіт стане традицією моєї родини.“

Пам'ять про людину, що відійшла від нас у засвіти, звичайно, не триває довго, якщо вона не залишила за собою тривалого сліду. Таким тривким слідом по бл.п. інж. Миколі Яримовичу слід вважати його сина Михайла, що продовжує світлу традицію тих ідей, за які боровся його батько зі збробою в руках.

Лев Яцкевич

Бучач і Бучачина

Історично-мемуарний збірник. Книжка у твердій корівці обгоріла із золотими буквами, роботи мистця ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО. 943 сторінок з малюнком.
Ціна \$25.00 + \$1.00 пересилка
СВОБОДА
30 Montgomery Street,
Jersey City, N.J. 07303

БАТЬКИ! Запам'ятайте замолоду ваших дітей з найстарішою, найбільшою й найбагатішою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб зановити їм кращу будучність в нашій громаді й вільному світі нового світового глени!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 17-го ЖОВТНЯ 1980 р.

НЮАРК-ІРВІНГТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запорозька Січ 371-й Відд. о год. 7-й веч. в залі УНСОЮЗУ в Ірвінгтоні. Простіть чл. прибути. — К. Шевчук, предс. Т. Кубарич, фін. секр. Ст. Мартинюк, кас. Ст. Василь, заст. предс. Д. Пристай, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 19-го ЖОВТНЯ 1980 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Я. Місячні збори Б-ва св. Йосафата 217 Відд. о год. 2-й по пол. в церковній залі, з таким програмом: відкриття, читання протоколу звіту — фінансовий, хворих, збірники чл. вкладок. Простіть чл. прибути. — К. Шевчук, предс. Т. Кубарич, фін. секр. Ст. Мартинюк, кас. Ст. Василь, заст. предс. Д. Пристай, рек. секр.

РЕСТОРАН "THE CASSINO" Kerhonkson, N.Y.

Щиро дякує ПРИЯТЕЛЯМ і ГОСТЯМ, які відвідували нас та щоб привітати під час свого перебування в околиці Кергонксону.
Н. Я.
Бажаємо всім здоров'я і Божого благословення в цьому і майбутніх роках.
Родина — КУБІН і ОПРИСКО

НА ПРОДАЖ

УКРАЇНСЬКІ МАШИНИКИ ДО ПИСАННЯ
NEW ERICA, портативні, першокласні з футером. Повна ціна \$210.00. Виспелуємо кудиневу будь.

ALL LANGUAGE TYPEWRITER Co.
119 W 23rd St. New York, N.Y. 10011
(betw. 6 & 7th Aves.) (212) 243-8086
Відкрито щоденно до 6:30 веч. в суботу до 5:30 по пол.

РІЗНЕ

THE SILVER MARKET IS RUNNING!
To introduce you to a unique inflation hedge the Madison Rare Coins Gallery, Inc. of New York is giving away to any client who purchases over \$250 worth of silver dollars a free three day, two night stay at a hotel on the Vegas strip. You also get thirty meals, tickets to four Vegas shows, over \$100 gambling chips and over \$100 in CASH (given by casinos).
Call MR. WILLIAM BARRETT collect at 212-668-0101 to discuss your personal investment program.

FUNERAL DIRECTORS

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475
191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-3630
Директор ЮСІФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завдяки плануванню похоронів в каліфорнії, похоронів в кожній районі міста. Похорони по мінімальним цінам.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

ЗАМОВЛЕННЯ І ПЕРЕДПЛАТА НА "THE UKRAINIAN WEEKLY"

Просимо вжити, вивірити і разом з належною передплатою переслати до Адміністрації „Свободи“.

"СВОБОДА"

30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Дата

Передплата річно для членів УНС — \$5.00, для нечленів — \$8.00

Прощу зарахувати мене до передплатників THE UKRAINIAN WEEKLY

Ім'я і прізвище

Address: No. Street City State Zip Code

Я є членом УНС, Відділ. Я не є членом УНС ☐Залучую (чеком ☐ грошовим переказом ☐)мою річну передплату ☐

Передплата \$..... Пресовий Фонд \$.....